

...sloužili mistři sportu — Eliška Junková-Khásová a Zdeněk Pohl vzpomínají nad albem starých fotografií

...y nejkrásnější písně, které lahodí
zpívá... nehují srdce k šílenství. A když jsi
rozpláčeš a mlčíš, já pláču s Tebou, a když
emocná... ješ, já se raduji s Tebou.
e uzdrav... nenu Ti to nikdy. Vždy zůstaneš
Nezapom... pitolou mého života, a kdyby
velkou ka... chtěl a my zpití štěstím
snad osu... mřeli před dotírajícím světem
a rozkoši z... pak Tvoje duše, věřím,
sevěření v... mou a já zůstanu Ti stále vděčen
za vše, co jsi mi poskytla, má malá, žlutá
Bugattko, má jediná velká láska!" Bašul."

Na zahradu přinesl vítr nahořklou chuť
hořící bramborové natě.

Zdeněk Pohl rozhrábne žhavý popel,
odběhne a za chvíli se vrací s několika
omytými bramborami. Zahrabe je do po-
pele a přidá několik suchých větví.

V Libněvsi kdosi troubí na křídlovku.
Pěkně, od srdce. Koncertuje snad přes půl
hodiny.

Sedíme a mlčíme. V dlaních převaluje-

me hořké brambory. Sypeme je solí
a s chutí se do nich zakusujeme. Pak si
omyjeme ruce, a to už se stmívá.

Starý pán nás doprovází k autu. Lou-
číme se a slibujeme, že se sem co nejdříve
vrátíme.

Jenže slib zůstal nesplněn. 14. října 1986
Zdeněk Pohl odešel navždycky ...

Miloš KOVÁŘIK

Foto autor a jeho archiv

Karel Řepa předává Z. Pohlovi rukopis E. Junkové

— A tohle je, pane Pohle, model vaší milované bugattky ...

